

Lehotský hasiči oslavovali

Peter Ondrejka

Dobrovoľný hasičský zbor I v našej obci bilančoval prácu za rok 2008 v poslednú januárovú sobotu. Členovia zboru sa stretli na slávnostnom výročnom valnom zhromaždení, aby spolu zhodnotili dosiahnuté výsledky uplynulého roku, ktorý bol tiež rokom 120. výročia prvej písomnej zbierky o Dobrovoľnom hasičskom zbore vo Veľkej Lehote. Prominentnými hosťami boli prezident Dobrovoľnej požiarnej ochrany SR (DPO) JUDr. Jozef Minárik, krajský riaditeľ hasičského a záchranného zboru (HaZZ) v Trenčíne Ing. Michal Jurdík, okresný riaditeľ HaZZ v Prievidzi Ing. Igor Šenítko a starosta obce RSDr. Ján Cípod. Hlavným dôvodom účasti prezidenta Dob SR p. Minárika bolo slávnostné odovzdanie Stuhu k Čestnej zástave DPO. Vo svojom príhovore poďakoval nášmu zboru za príkladný prístup k plneniu úloh v požiarnej ochrane a vzornú reprezentáciu. Akt pripínania stuhu sprejdzala slávnostná hudba a pozor čestnej jednotky a všetkých členov. Po odovzdaní stuhu poďakoval

aj obecnému zastupiteľstvu a starostovi obce, ktorému za kladný prístup k dobrovoľnej požiarnej ochrane, udelil medailu „Za mimoriadne zásluhy“. To, že činnosť zboru bola úspešná, dokazujú výsledky, ktoré vo svojej správe predniesol predseda zboru p. Milan Turčan. Medzi iným povedal:

„Správna preventívna činnosť môže predchádzať rôznym nešťastiam a požiarom. Pretože naša obec sa radí medzi najväčšie v okrese, preventívne požiarne kontroly sa vykonávajú každý rok, vždy v inej časti obce, za výdatnej pomoci p.Ivana Habalu, technika požiarnej ochrany. Športová činnosť je neoddeliteľnou súčasťou hasičských aktivít. Do nej zapojil náš zbor štyri družstvá - mužov, starších a mladších žiakov a dievčatá. Žiaci a dievčatá nás reprezentovali v okresnej súťaži Ligy mladých hasičov, kde preukázali svoju odvahu, zapálenie a výborné výsledky. Družstvo mužov sa už tradične zúčastnilo pohárových súťaží zaradených do Slovensko - Moravskej hasičskej ligy. S najväčším počtom prvých a druhých umiestnení v jednotlivých kolách a celkovým počtom 192 bodov sa im podarilo už po štvrtýkrát túto najprestižnejšiu hasičskú ligu na Slovensku vyhrať. Okrem športu

sme odpracovali aj veľké množstvo brigádnických hodín na generálnych opravách zásehovej techniky a pomoci obci pri organizovaní kultúrno - spoločenských a športových podujatí.“

V záverečných vystúpeniach predseda poďakoval aktívnym členom za ich prístup, starostovi obce a obecnému zastupiteľstvu za dobrú spoluprácu a finančnú pomoc a pán starosta poďakoval pánovi prezidentovi za ocenenia, zboru za vykonanú prácu a príkladnú reprezentáciu našej obce na súťažiach. Dobrú náladu a pocit dobre vykonanej práce umocnilo príjemné posedenie pri vítku a slávnostná večera.

Výchovný koncert

Mgr. Alena Cipovová

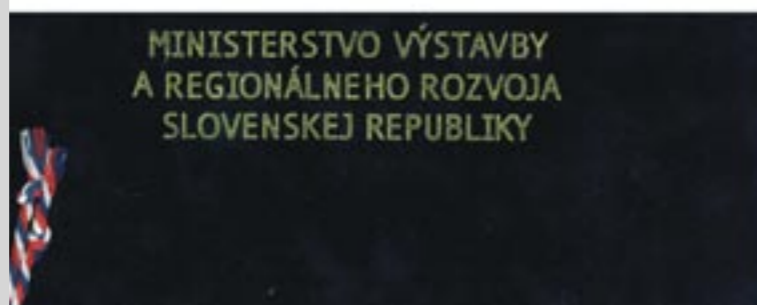
Posledný januárový pondelok sa naši žiaci zúčastnili dvoch výchovných koncertov. Pre ročníky 1.-4. pomocou detských pesničiek sa venovali témam: humor a životný optimizmus, učenie a rozvoj slovných zásob, príprava na svoje budúce povolanie, škodlivosť dlhého pozerania televízie a počítačových hier, hygiena, pravidelný pohyb v prírode a úcta k nej, láska k zvieratám a ku všetkému živému. Mnohé deti si v pesničkách našli to svoje a odchádzali z koncertu usmiate, veselé a spokojné. Pre ročníky 5.-9. bol hudobný program venovaný protidrogovej tematike. Tá býva mladým ľuďom väčšinou podávaná ako súbor zákazov a negatívnych príkladov o závislosti. Spôsob tohto výchovného programu sa opiera o veľkú silu pozitívneho myslenia. Program ukázal žiakom, že v dnešnej dobe plnej negativizmu, bulváru a konzumnej spoločnosti ponúka aj ulicu, na konci ktorej nie je múr, ale niečo také silné ako je láska, rodina, úprimné priateľstvo, pohyb a príroda. Sú to veci, ktoré dostávame zadarmo, preto im často priradujeme oveľa menšiu hodnotu, ako v skutočnosti majú. V slepých uliciach cesty končia. V hudobnom programe nazvanom Slepá ulica umelci spolu s našimi žiakmi pomocou melodickej rockovej hudby, pozitívnych textov a motivačného hovoreného slova hľadali hlavnú cestu, na konci ktorej nebudú jamy, výmole a odbočky.

SLEPÁ ULICA – to je názov predstavenia, na ktorom sme boli všetci žiaci našej školy. Veľmi sa mi toto predstavenie páčilo. Dvaja páni zo skupiny AYA hrali krásne pesničky, ktoré sa spájali so smutnými príbehmi. Tie príbehy zažili ľudia pod vplyvom drog. Ja by som tak nechcel skončiť a myslím si, že ani jeden môj spolužiak. Verím, že sa poučil každý žiak a pozrel si aj odporúčené internetové stránky. Dúfam, že sa bude konať viac takýchto podujatí.

Dávid Junas, 7. roč.

Ocenenie Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR

V decembri roku 2008 Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR schválilo našej obci ďakovný list, ako ocenenie doterajšieho rozvoja bytovej politiky v obci, nasmerovanej k uspokojovaniu požiadaviek svojich spoluobčanov a občanov z blízkeho i vzdialenejšieho okolia. Ďakovný list prevzal na Ministerstve výstavby a regionálneho rozvoja z rúk jeho ministra koncom januára tohto roka starosta obce RSDr. Ján Cípod.

Zima

Nie je zima ako zima,
táto veru nemrzí ma.
Táto zima robí divy,
sype sa sneh páperivý.
A mráz štípe ako mravec,
bojíš sa ho? Hybaj za pec.

Počasia

Počúvam ja v rozhlase,
aké bude počasie.
Slnečné, či oblačné?
Hádzam pršať nezačne.
Čo nám vietor priženie?
Búrku a či sneženie?

Sneh

Rozfúkal sa severák,
roztrhal nad nami mrak.
Zamrzli mu slzičky,
vločky sype na kričky.
Jedna malá slzička
spadla aj mne na líčka.

Petra Pokorná 8.A trieda

Peťa Barčinová 5 rokov

Matúško Smilinsky 6 rokov

Večne živá múdrosť

Ani telesná krása sama osebe nie je krásou, ak nie je oduševnená zvnútra a ak nie je za ňou stotožnený hodnotný človek.

B. Jerie

Výroky slávnych

Keď hlupák spravi chybu, vždy vysvetľuje, že to bola jeho povinnosť.

Shaw

Najväčším omylom je nazdávať sa, že sa nikdy nemýliš.

Carlyle

Zasmejme sa 2x

- Stažoval sa rozčúlený muž: Stál som vo fronte na hus a dostal som húsera. – To viete, človek musí vziať, čo majú...

- Predstavte si susedka, že je to už rok, čo mi zomrel manžel. – Vážne? Tak preto ho v poslednom čase vidam tak zriedka.

„Milujem príbehy zo života“

Blažej Hlatký

Tento výrok Andersa z Košíc dobre poznáme. A život nám ich prináša v každom veku. Sú medzi nimi príbehy nepríjemné i smutné, ale i príjemné, veselé, ba až humorné. Život človeka je ako veľká kniha, do ktorej si jednotlivé príbehy každý zaznamenáva a k mnohým, hlavne k tým príjemným, sa rád vracia a rád si na ne spomína. Rád sa vraciame k príbehom z detstva, zo školy, z vojenčiny i z pracovného prostredia. Ale i dôchodkový vek má veľa príbehov. Napríklad také pošmyknutie, alebo zakopnutie býva humorné. Aj keď často so smutným koncom. Ja si rád spomínam a verím, že i mnohí iní, aj na čas prežitý v škole.

Mnohí ľudia vo svojom vyjadrovaní často používajú slovo „oné“. Pán profesor technického predmetu na strednej škole, vo svojom slovníku často používal slovo „toto – tieto“. A stalo sa, že skúšaného študenta upozornil, aby sa vyjadroval „toto – tech-

nický.“ Samozrejme trieda spozornela, no smiech nevybukol, lebo pán profesor bol naslovovzatý odborník z praxe, uznávaný i študentami. Iná situácia nastala na hodine materinského jazyka. Pán profesor, starší pán v dôchodkovom veku, bol pravoverný Slovák a tak sa i vyjadroval. A to vyžadoval aj od svojich študentov. Bolo treba nielen písať, ale vyjadrovať sa gramaticky – spisovne. Svojich známých, ale i študentov oslovoval slovom „priateľ, priateľu“, namiesto oslovenia súdruh. Pri jednom svojom výklade z povojnovej literatúry nás oslovil „priateľovia“. V triede zavládla veselosť, pri ktorej sa prebrali aj tí driemkajúci. A tak vzniklo nové oslovovanie i medzi študentami.

Je isté, že títo páni sú už na večnom odpočinku, no i tak sa im chceme v tejto chvíli ospravedlniť, ale aj poďakovať. Páni predpáče, boli ste dobrí. Vďaka Vám!

Lenka kopčanová 4roky

DETSKÁ TVORBA

Timka Táborská 4roky

Zrkadlo duše

Vlasta Ďurinová

Spomalený film často pozerám cez zázrak zvaný mágio, a viem, že všetky filmy nie sú ničím v porovnaní s filmom vlastného života. Máme veľakrát pocit, že sa dusíme vo vlastnej omáčke hriechov a skladáme o iných obrazce z vlastného srdca. Koľko duševných infarktov ešte prežije vďaka neláske všedných dní? Spievame ako škovránok, keď sa prebudíme? Dakujeme za lienky na lúke, ktoré ešte stále majú bodky? Vidíme seba v iných a pomáhame iným, aby sme pomohli sebe? Láska má veľa podob, spieva jeden spevák, ale aj veľa karikatúr. V spine mesiaca si uvedomujeme vlastnú zraniteľnosť. Všetky neduhy tohto sveta vymenme za dúhy poznania našich vnútorných svetov. Patrí len sebe nemá zmysel, pokiaľ si z nás nevezme každý to potrebné. Diváci často sledujú heroov. Koho sledujeme my, herci? Dvere zívajú prázdnotou našich obnosených šiat, veľakrát plačeme nad ničím, čo ani vlastne nikdy nebolo. A naše dnešné výzvy zapadajú v myšlienke budúcnosti. Majme trochu pootvorené oči, aby sme videli a cítili všetky farby tohto sveta. Je to dočasné počúvadlo pre nás ľudí na ceste k večnej láske. Aj srnky majú nevinnú plachosť počas svojich prechádzok... Usmievajme sa na seba, život nie je iba čierny... Machule mnoho ráz neznamenajú len niečo špinavé, ale aj poznanie krásna v nás. Veď aj rieka sa častokrát bahní, tak ako my... Nechajme v sebe pretiecť čistú lávu ľudskosti...

